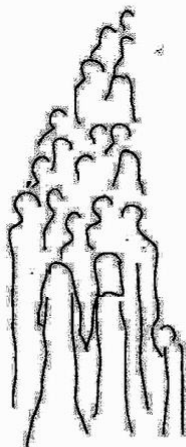

СИМВОЛ НА ВЯРАТА

БЮЛЕТИН НА ЦЕНТЪРА ЗА РЕЛИГИОЗНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ И КОНСУЛТАЦИИ
"СВВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ" ПРИ СТОЛИЧЕН ХРАМ "СВВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ"
Брой 3, 25 декември 2006 - 14 януари 2007 година

ЦРИК „Свв. Кирил и Методий“ сърдечно
благопожелава на всички наши читатели и на целия
народ 2007 година да бъде честита,
благословена и огряна от незалязващата
Рождествена светлина! Здраве и успехи във всяко
добро! На многая лета!

Скъпи в Господа братя и сестри,

Във връзка с опитите България да бъде превърната в територия за широко разгръщане на дейността на опасното сектантско движение, ръководено от Шри Чинмой, ЦРИК „Свв. Кирил и Методий“ предлага на вашето внимание своето официално становище. Чрез него засвидетелстваме подкрепата на православните християни от Софийска епархия към гражданите на Варна, където бяха направени стъпки за провеждането на концерт с участието на Шри Чинмой. Целта на тази „културно-музикална“ проява с ВХОД СВОБОДЕН бе привличане на нови членове към сектата на индийския гуру. След като през 2001 г. в Националния дворец на културата в София подобен концерт бе осъществен, движението на Шри Чинмой неотстъпно продължи да организира семинари и курсове по медитация, дихателни техники, визуализация, „култивиране на вътрешната енергия“, спорт и други псевдодуховни занимания, целящи отчуждаването на нашия народ от православните му корени и от благодатния духовен живот в Православието. Включително и през декември 2006 г. такива лекции бяха изнесени в централни зали в София, Пловдив, Стара Загора и Варна. Настоящата статия предоставихме на представители на Варненската и Великопреславска Митрополия на Българската Православна Църква в отговор на отправената от тях молба за съдействие при осветляването на характера на това движение, което се представя за културна, спортна, миротворческа организация, а всъщност представлява религиозна общност от тоталитарно-деструктивен тип.

Шри Чинмой - ледът зад „благостта“

Кой е Шри Чинмой?

Индиецът Чинмой Кумар Гож е роден през 1931 г. в Шакпура, източен Бенгал (дн. Бангладеш). След смъртта на родителите си 11-годишният Чинмой живее за период от 20 години в ашрама (духовната общност) на Шри Ауробиндо в Южна Индия. През 1964 г. пристига в Ню Йорк, където отначало работи в индийското консулство и издава религиозно-философско списание.

Липсата на дълбока християнска мистична традиция в САЩ кара търсещите, но духовно неопитни американци от втората половина на 20 в. да се обръщат към източ-

ните учения и наивно да се доверяват на първия срещнат гуру (учител), който обещава да задоволи духовния им глад. Подобно на много други самозвани индийски гуру-та (напр. Махариши Махеш Йоги, Абхай Чаран Бхактиведанта Свами Прабхупада, Шри Матаджи Нирмала Деви, Раджниш Чандра Мохан – Ошо и др.) Чинмой умело се възползва от американската субкултура на хипитата, от духовната обърканост на американците и от кризата около войната във Виетнам. Индийският гуру всячески провокира и поощрява интереса към източните духовни и религиозни практики, който междуременно се е превър-

нал в мода за студентските, интелектуалните и артистичните кръгове на американското общество. Чинмой става Шри Чинмой и започва да пропагандира учението си посредством лекции, сеанси по медитация, концерти, рецитали, спортни и миротворчески мероприятия. Този род социална и културна активност представлява специфична форма на мисионерство, адаптирана към особеностите на съзнанието и начина на живот на потенциалните привърженици на култа в богатите западни страни. И наистина - с помощта на наученото в "ашрама" Чинмой постепенно успява да набере влиятелни и заможни последователи, а тези, които нямат големи финансови възможности използва като доброволни активисти. Шри Чинмой насочва вниманието си и към политическите лидери, пред които легитимира своята "мисия" като насочва вниманието им към хуманитарната дейност на Чинмой Центровете. В стремежа си към политическа и институционална подкрепа Чинмой не се скъпи на ласкателства, които отправя в стихотворна форма към такива личности като Нелсън Мандела, Михаил Горбачов, принцеса Даяна, папа Павел VI, папа Йоан Павел II, майка Тереза и мн. др. Дейността си Чинмой осъществява чрез организации като "Комитет за мир", "Единство - Мир в целия свят - Семейство", "Божествени начинания", "Клуб по интегрална йога", Международно Обществено Движение "Маратонски отбор на Шри Чинмой" и др. Закономерно е, че последователите на Чинмой в различните страни по света не са съветвани да се регистрират като религиозни общности, въпреки че същността на извършваната от тях дейност е религиозна и де факто обслужва култа към личността на Шри Чинмой.

Учение:

1/ *Обожествяване на човека.*

Шри Чинмой се превръща в един от най-влиятелните гласове на съвременния религиозен еklektизъм. Неслучайно той открива с медитация Втория световен конгрес на религиите през 1993 г., в който участват ок. 6000 представители на най-различни религии,

конфесии и духовни движения. Учението му представлява синкретична смес от религиозно-окултни пантеистични идеи, представени чрез псевдоиндуистки понятия и приспособени към възприятията на съвременния западен човек. Чинмой е типичен представител на онзи тип духовни водачи, които в името на личното си издигане и замогване угаждат на духа на този век и говорят пред слушателите си онова, което те самите искат да чуят. А модерният човек повече от всичко иска да чуе, че може да бъде щастлив, че по своята същност е бог и че пътят към достигане на блажено божествено състояние е съвсем достъпен. *„Нашата цел е да вървим от бляскавото към по-бляскавото*

до най-бляскавото, от висшето към повисшето до най-висшето. И дори в най-висшето не съществува край за нашия прогрес, защото Бог е във всеки един от нас...“, казва Шри Чинмой. В книгата си *„Крилете на радостта“* той доуточнява тази мисъл по следния начин: *„Да живееш радостно означава да изживяваш вътрешния си живот. Това е животът, който води до себerealизация. Себerealизацията означава да реализираш Бога в себе си, защото Бог не е нищо друго, освен Божеството, което е дълбоко вътре във всеки един от нас, очакващо да бъде наме-рено и разкрито.“* Така Чинмой сам признава, че в центъра на неговото учение стои човекът и постигането на лично удовлетворение, а не единият и истински Бог, към Когото единствено може да се стреми вярващата душа – стремеж, който по непреходен начин е изразен от св. пророк и цар Давид: *“Както кошута жадува за водни потоци, тъй и душата ми, Боже, копнее за Тебе! Душата ми жадува за Бога силен, живий: кога ще дойда и се явя пред лицето Божие!“* (Пс. 41:2-3).

2/ *Един Бог-многобожества?*

Некоректността и непоследователността в излагането на доктрината е характерна черта в пропагандата на източните лъжеучители. Чинмой не прави изключение от това правило: той заблуждава и обърква слушателите си като смесва християнски с будистки

и индуистки понятия. Най-първо Чинмой прави това със святата за християните дума *Бог*. Наред с нея той използва понятието *божества* и *Велика Богиня/Божествена Майка*. Ето как Чинмой проповядва едновременно псевдомонотеизъм, пантеизъм и политеизъм: „Когато аз казвам „Отче“, аз не изключвам Майката. Бог е както мъжествен, така и женствен. Просто терминът „Отец“ е по-близък на западния свят (...) Така че аз използвам термина „Отец“, защото той ви е по-близък. На изток ние много често се доближаваме до женския аспект. Ние мислим за Великата Богиня, Божествената Майка.“

Нещо повече – Шри Чинмой си позволява да поставя под еднакъв знаменател християнската представа за Бога и индуистката почит към такова женско божество, каквото е богинята на унищожението *Кали*. Тя е покровителка на много индийски гуру-та (включително и на безпардонната водачка на движението *Сахаджа Йога* - Шри Матаджи Нирмала Деви, която от 1990 г. насам е посещавала България няколко пъти). За да прозрем спекулата в пропагандата на Шри Чинмой, е достатъчно да сравним възвишената християнска представа за Бога като всесъвършен и вселюбещ Творец и Спасител с безумното индуистко поклонение в чест на *Кали* („черната“). Тя се изобразява облечена в кожа на пантера, около врата ѝ се люлее дълга огърлица от човешки черепа, в две от четирите си ръце държи отсечени човешки глави, а в останалите две – меч и нож за жертвоприношения. От дългия език на *Кали* тече кръвта на нейните жертви, с което демоничният ѝ образ се оцелостява напълно. Възможно ли е в такъв случай който и да било разумен човек да се вслушва в речите на Чинмой, който се опитва да ни внушава, че между религиите същностна разлика няма и че *Кали* е просто един аспект на *Този*, за Когото в св. Библия се казва: „Бог е любов, Божията любов към нас в това се яви, дето Бог проводи в света Своя Единороден Син, за да бъдем живи чрез Него“ (1 Йоан. 4:8-9)?!

3/ Вечност, спасение и карма.

Отричайки божественото достойнство на Иисус Христос и представяйки Го не като Изкупител, а като един от многото духовно просветени личности в човешката история, Шри Чинмой прокарва идеята за закона на кармата (наследството от предишни животи) и прераждането, чрез които източните народи несполучливо се опитват да си обяснят и да превъзмогнат проблема на греховността и драмата на смъртта. „Законът на кармата е безмилостен...“, казва Чинмой. Но бърза да „утеши“ своите последователи като доба-

вя: „Когато човек влезе в духовния живот, неговата карма лесно може да бъде нулирана, ако е такава Волята Божия, действваща посредством духовен Учител.“ Според Чинмой при „нулирана карма“ човекът може да очаква прекратяване на преражданията в различни тела и достигане до божественост.

Задължително следва да подчертаем, че това схващане е напълно противоположно на православната християнска идея за единствеността на земния човешки живот, за възкресението на мъртвите и за живота в бъдещия век, както *Символът на вярата* определя вечното спасение на вярващите в Иисус Христос. От Библията недвусмислено разбираме, че „на човеците е отредено да умрат един път, а след това – съд“ (Евр. 9:27) и че „Христос, вендъж като принесе Себе Си в жертва, за да отнеме греховете на мнозина, втори път, без да става жертва за грях, ще се яви на ония, които Го очакват за спасение“ (Евр. 9:28). Така поставен, въпросът за греха, смъртта и вечността максимално мобилизира духа и свободната воля на християните и активизира чувството им за отговорност пред Самия Господ, вместо да ги поставя в зависимост спрямо един или друг лъжеучител.

Тук стигаме и до методите, с които Чинмой си служи в ръководенето на общността от последователи на своето „универсално“, „хуманно“, „миротворческо“ и „красиво“ учение.

Методи:

В основата на всяко тоталитарно религиозно движение стои хитро замислен комплекс от внушения и практики, които взаимно се предполагат и които създават у adeptите на култа силно чувство за зависимост.

За почитателите на Чинмой „системата“ е следната – внушава се, че:

- този свят е ограничен, объркан, низък и грозен;
- но има изход;
- изходът е учението на гуру-то;
- можеш да вникнеш в това учение само, ако изпълняваш предписанията му;
- лесно е, само трябва да си послушен и безкритичен, т. е. да „изпразниш“ съзнанието си от всякаква предишна вяра, семейна или национална привързаност;
- след това трябва да „отвориш“ съзнанието си за образа и „благата“ усмивка на Учителя и напълно да се отдадеш на неговата воля;
- разбира се, следва да съкратиш часовете за сън и почивка;
- да станеш задължително вегетарианец;
- да се откажеш от личния си и сексуалния си живот;

- трябва да медитираш пред образа на гуруто Чинмой, чиято свръхестествена сила може да те освободи от лошата ти карма и да ти донесе спасение и покой;

- успехът ти е напълно гарантиран, ако си добър спонсор или ревностен активист в дейностите на комуната;

- същевременно нямаш право свободно да се доближаваш до учителя без неговото изрично разрешение и т. н.

Инциденти:

При подобно контролиране на човешкото съзнание в рамките на "общността Чинмой" нерядко се стига до сериозни здравославни проблеми и психически отклонения. Неопитният в духовните практики човек е изключително уязвим поради умственото и физическо напрежение, на което е подложен. От друга страна, липсата на "великолепни трайни резултати" автоматично внасят в сърцето на последователя силна тревога, която често води до изпепеляващо съмнение в самия него и до тежки депресивни състояния. Така поклонникът на Чинмой се превръща в човек, който вместо мир и радост, изпитва панически страх и е готов на всичко, за да се освободи от него. Закономерно е, че в това религиозно движение има редица случаи на самоубийства и то предимно на млади хора (напр. в Хановер и Воронеж през 1995 г.) Затова, подобно на много официални документи на различни държави, на 22 ноември 1995 г. излиза Вербалната нота на посолството на Федерална Република Германия, която определя движението на Шри Чинмой като опасно и разрушително за личността.

Боголюбиви братя и сестри,

Нека се взрем с чист поглед в Православието и да си отговорим на въпроса: "Има ли нещо, от което човешкият живот се нуждае,

но не може да го намери в живота на Църквата Христова, та толкова безразсъдно посягаме към сладко-горчивите води на противоречиви учения и екзотични религии?"

Можем да открием отговор на този въпрос във вдъхновените слова на св. апостол Павел, който преди две хиляди години също като нас се е питал кой е най-добрият път към Бога, по Когото е копнеело сърцето му. "Един е Господ, една е вярата, едно е кръщението" (Еф. 4:5), "стойте твърдо в свободата, която Христос ни дарува" (Гал. 5:1).

Тази наша свобода в Православието е най-голямото ни съкровище, защото тя ни освобождава и от личните ни бесове, и от робуването на лъжемесии, и от фалша на "модерните" ценности, и от бремето на греха и смъртта. В православната християнска вяра откриваме неизменните истини за Бога, осветяващата сила на тайнствата, общочовешките идеали и светостта. Ако в бита си търсим свещеното, можем да го открием в благолепието на храма и в небесната красота на св. Литургия. Ако умът ни жадува да стигне предела на мислимото, може да се издигне и да съзерцава тайната на Св. Троица. Ако сърцето ни милее за благост и нежност, то може да се окъпе в съвършената християнска любов, в която "страх няма" (1 Йоан. 4:18).

В Църквата сме и ти, и аз, и семействата, и народите, и ангелските войнства. Затова живеещият вярата си в пълнота не бяга от Църквата - защото в нея е Христос!

Д-р Десислава Панайотова

Уважаеми читатели,

Очакваме вашите писма и запитвания, както и да споделите своя опит ви или опита на ваши близки и познати в една или друга сектантска общност. Вашите съвети и предупреждения могат да бъдат изключително полезни за братята и сестрите, които търсят изход в непредвидими ситуации!

Молим да изпращате писмата си в четлив ръкописен или електронен вид, за да бъдем улеснени при архивирането или публикуването им. За публикуване на вашите писма вписвайте изричното си съгласие!

При изрично заявено желание анонимността ви също ще бъде гарантирана.

При молба от ваша страна ние можем да се ангажираме с коментари по теми, засягани в писмата ви.

- адрес, е-мейл и приемно време на Центъра:

Център за религиозни изследвания и консултации "Св. св. Кирил и Методий"

Храм "Св. Кирил и Методий"

София – 1202, ул. "Г. Вашингтон" № 47, ет. 3

Приемно време: вторник, сряда, четвъртък – 14.00-16.30 ч.

тел. 02 / 983 14 85, моб. 0878 44 54 57

e-mail: crsc_st_cyрил_st_methodious@abv.bg